

Dne 4. novembra so peli še enkrat »Aido«, dne 14. novembra pa prvič v ti sezoni »Halko« . . .

Letos imamo nekoliko novih opernih moči, s katerimi smo lahko zadovoljni. Gospodična Stropnická, nova primadona, je elegantna ličnost z naravnim, neprisiljenim vedenjem. Njen glas ima prijetno mehko in je zlasti v srednjih legah zvonk. — Altistka, gospodična Radkiewicz, se odlikuje po živahni igri in ima obsežen alt, ki je posebno v nižini polnodoneč in vprav mogočen. — Gospodična St'astná, druga sopranistka, je drobna, a brhka in ljubka prikazen, ki ima več glasu, nego bi ji ga privajali na prvi pogled.

Dne 8. in 10. novembra pa so peli prvič na našem odru »Klarico na vojaških vajah«, opereto v štirih dejanjih, francoski spisala Raymond in Mars, uglasbil Roger, poslovenil Ivan Cankar. — Se li nazivlje to delce tudi v izvirniku opereta, ne vemo, a toliko vemo, da tega nazivka ne zasluži; kajti »Klarica« ni nič drugega nego navadna, s precej robotimi sredstvi delujoča gluma, prepletena s pevskimi točkami. Mi nismo mogli niti v dejanju, niti v glasbi te »operete« zaslediti kaj pristno francoskega svojstva. Samo način, kako »zafkavata« pisatelja vojaštvo, je menda francoski.

Estetiške vrednosti je »Klarica« približno iste kakor »Opernball«, za katerega je delalo podjetništvo nemškega gledališča toliko reklame; toda v moralnem oziru »Klarica« ne seže nikjer tako nizko kakor »Operni ples«. Z estetiškega stališča bi se torej čisto nič ne jezili, da je pustilo naše občinstvo »Klarico« na cedilu, ako ne bi bil skoro v istem času tako zelo vlekel v nemško gledališče »Operni ples« ne samo Nemcev, temveč tudi — Slovencev!

Z.

Hrvatska Matica je razposlala svoj »Izveštaj za upravno godinu 1897«. Članovi se pozivljejo, da svoje prinose za leto 1898. (3 gld.) plačajo najkasneje do polovice meseca decembra t. l. blagajniku Hrv. Matice. Knjige za leto 1898. se začno razpošiljati okoli novega leta. Članovi dobodo 9 knjig; razen teh izda Matica še troje knjig v svoji zalogi, med njimi 3. zvezek Narodnih pesni (1. del muhamedovskih junaških pesmi).

R. P.

Pjesme Mihovila Nikolića. Zagreb 1898. Tisak dioničke tiskare. V osmerki. 61. strani. Cena 60 kr. — Vladimir Jelovšek. Simfonije. MDCCCLXXXVIII. Ne prodaje se. — V 4°.

Uredništvo je dobilo na oceno dve zbirki mladih pesnikov. Poedinim pesmim pridejane date svedočijo, da sta oba pesnika začela pesniti leta 1894. Za početnika sta zbirki zadosti skromni po številu; saj navadno mladi pesniki stresajo stihe iz rokavov. Očitno je, da sta zbrala vsaki samo cvet svojih pesniških izdelkov, čeprav se vidi, da se jima je mudilo ponuditi svetu celokupne plodove triletnega pesnikovanja.

»Pjesme« Mihovila Nikolića se predstavljajo v lepi elegantni vnanji obliki; format knjige, papir in tisk, kakor tudi pesniška oblika so preprosto otmeni. Pesniku so vzor francoski klasiki in romantiki, kar svedočijo pogostni francoski citati, naslovi in prevodi iz pesnikov francoskih. Knjiga je posvečena »Sanjarskoj njezinoj mladosti«. Čigavi mladosti? Brezdvomno onega ženskega bitja, katero je njegovo srce izgubilo in za katero izgubo bridko plače skoro v vseh pesmih. Je li to ona Slovenka, kateri poje na 11. strani, ali gospica Lj. Š.? Kdo bi to uganil? Življenje mu daje samo »boli in solze«. Ali te prenaša z mirno,